

ביחוד שלם, לתקן את השם הקדוש ברاءו. זהו שפטות קרבן לה. קרבן של אותם כתמים קדושים לה הוא, להתקן שם הקדוש וליחסו ברاءו כדי שימצא רוחמים מכל העולמות. והשם הקדוש שהתעתר

בעטרותיו לבשם את הכל.

ובל זה כדי לעורר רוחמים ולא לעורר דין. ומשום לכך לה הוא, ולא לאלהים. לה - אנו צרייכים לעורר רוחמים, ולא לאלהים. אנו רוצחים רוחמים ולא דין. אמר, אשרי חלקי ששאלתי והרוויחתי את דברים הללו, וזה בדור ה أكبر. אבל הרי כתוב, מה הילם נא זבחו אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרכחה אלהים לא חבזה. זבחו אלהים כתוב, ולא זבחו ה. אמר לו, וداعך זה, קרבן אלהים לא כתוב, אלא זבחו אלהים. ولكن שחיתתן באפונן, שהרי זביחה היא בשבייל אלהים, אותו הצד של הגבורה שיתבשם וישבר את רוח הדין. ויהלש הדין, ויתגבורו רוחמים על דין. ועל כן זבחו אלהים, לשבר את המכח והתקף של הדין הקשה, שפטות רוח נשברה, שתהיה איתה רוח המקיפה נשברה, ולא יתגבר רוחה וכחה ומתקפה. ואז אדם ציריך לעמוד על המזבח ברוח נשברה, ויתבישי במעשו, כדי שתהיה איתה רוח מקיפה נשברה, והכל כדי שהדין יתבשם, ויתגבורו הרוחמים על הדין.

אדם כי יקריב מכם קרבן לה. אמר רבי אלעזר, לכך היה לו לכתב הפסוק הזה: אדם כי יקריב קרבן לה. מה זה מכם? להוציא את אדם הראשון שהקריב קרבן לשברא הקדוש ברוך הוא את העולם, והרי פרשוה, וכןן פטوب

ביחודה שלם, לאתקנא שמא קדישא בדקא חזי, הדא הוא דכתיב קרבן לי. קרבן דאיינון בתрин קדישין לי הוא, לאתקנא שמא קדישא, וליחסא ליה בדקא יאות, בגין דישתבחו רחמנין בבלחו עלמין. ושמא קדישא דאתעטר בעטרוי לאתבטח מא כלא.

ובל דא בגין לאתערא רחמי, ולא לאתערא דין. ובגין לכך לי הוא, ולא לאלהים. ליבי: אנו צרייכים לאתערא רחמי, ולא לאלהים, רחמי בעינן ולא דין. אמר, זבחו חילקי דשאילנא ורוווחנא מלין אלין, ורקא בריירו דמלה. אבל הא כתיב (חלילים נא) זבחו אלהים רוח נשבר ונרכחה אלהים לא תבזה. זבחו אלהים כתיב, ולא זבחו ה. אמר ליה, ורקאי הבי הוא, קרבן אלהים לא כתיב, אלא זבחו אלהים. וועל דא שחיתתן באפונן, דהא זביחה היא בגין אלהים, ההוא סטר גבורה, דיתבטס ויתפר רוחא דין, ויתחלש דין, ויתגברון רחמי על דין. ועל דא זבחו אלהים, לפברא חילא ותוקפאה דיןיא קשיא, דכתיב רוח נשברה, למחרוי ההוא רוחא מקיפה נשברה, ולא יתגבר רוחיה וחיליה ותוקפיה. ובר נש בעי כדין, למיקם על מדבחא, ברוח נשברה, וינכסי מעובדי, בגין דיהו ההוא רוחא מקיפה תבירא, וכל בגין דיןיא יתבטס, ויתגברון רחמי על דין.

אדם כי יקריב מכם קרבן לי. (ויקרא א) אמר רבי אלעזר, הא קרא הבי הוה ליה למכבב, אדם כי יקריב קרבן לי. מהו מכם. אלא לאפיקי אדם הראשון, הדוא אקריב קרבנה כד ברא קדשא ברייך הוא עלמא, והא אוקמוה, והכא מכם כתיב, האי אדם, לאפיקי